

der senere bliver Spørgsmaal om Forandring i eller Tillæg til dem. Kun fra dette Synspunkt skal han see dem, og naar det er Tilfældet, er det klart, at der ikke kan være nogen Hjemmel for Ministeren til at modsætte sig den Beslutning af Kommunalbestyrelsen, at en tidligere gjældende Vedtægt ikke længere skal vedblive at gjælde. Det er ubespøget, som det forekommer mig, at gjøre en Forskjel mellem Ministerens Stilling ved Vedtægternes Tilblivelse og hans Stilling ved senere Spørgsmaal om Forandring i eller Tillæg til dem; jeg finder dette især ubespøget, naar man henvender sin Opmærksomhed paa den nøie Forbindelse, hvori de forskjellige Passus i Paragrafen staae til hinanden, og navnlig paa det Ord „ligeledes“, der nok som for mig gjør det indlysende, at det er den samme Slags Myndighed, der ved begge Leiligheder er Tale om, og ikke en forskjellig Myndighed. Naar den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amt's 6te Valgkreds (H. Hage) fandt, at det vilde være urimeligt, om en Kommunalbestyrelse den ene Dag skulde kunne vedtage en Vedtægt og den anden Dag forandre eller ophæve den, og at Ministeren derfor ogsaa maatte have Ret til at sige, at en saadan Omgjørelse forekom ham „utilraadelig“, saa skal jeg bemærke, at jeg for det Første ikke vilde forudsætte om en Kommunalbestyrelse, at den havde saamange Sind, at den den ene Dag pnskede forandret, hvad den den foregaaende Dag havde vedtaget, og dernæst vilde i alt Fald „Utilraadeligheden“ fra Ministeriets Standpunkt heller ikke være der. Vil Kommunalbestyrelsen paa dette Gebeet, hvor den kommunale Frihed er raadig, at Vedtægten skal ophøre, saa har Ministeren, om han ogsaa personlig misbilliger det, ikke nogen Hjemmel til at nægte Ophøret. Det er den kommunale Selvstændighed, jeg har taget Ordet for, medens det tilshnelabende viser sig, som om det er de andre Herrer, der forsøgte den. Jeg anseer vedblivende Forslagene under Nr. 1 og 2 saavel som det under Nr. 3 for overflødige. Jeg indrømmer vel, at Loven af 12te Januar 1858 kunde være tydeligere affattet og maaskee ogsaa Lovforslaget, som nu foreligger, men er den formeentlig større Tydeliggjørelse ved en Keilighed som denne en til-

stræffelig Grund til at sende Sagen tilbage til Landsthinget? Det er det, jeg ikke skjønner.

Ordf: Den høitærede Justitsminister har taget meget haardt paa de to af mig stillede Endringsforslag. Jeg skal ikke gjøre nogen videre Bemærkning med Hensyn til, at han syntes at ville fremkalde et Smil over deres Affattelse. Det er muligt, at selve Affattelsen kan have sine Mangler, men jeg vilde da nærmest vente dem afhjulpede ved Underendringsforslag, og i ethvert Tilfælde forekommer det mig, at de Mangler, som bleve paa-pegede, ikke omfattede Andet end en Mislyd derved, at Ordet „træde“ er kommet til at staae to Gange i den samme Sætning. Med Hensyn til selve Sagen maa jeg tilstaae, at jeg paa ingen Maade har fundet mig overbevist ved de Bemærkninger, der ere gjorte. Jeg kan ikke indsee rettere, end at der ved Lov 12te Januar 1858 er givet Sundhedsvedtægterne i de forskjellige Byer Lovskraft, og naar disse Sundhedsvedtægter da for det Første anordne en Sundhedskommission til permanent at være i Virksomhed og endelig anordne, at ved farlige Epidemiers Udbrud skal denne Sundhedskommission forsøge sig med et vist Antal Medlemmer og altsaa udgjøre eller træde i Virksomhed som en extraordinair Sundhedskommission, saalænge denne Epidemi varer, saa synes det mig, at en saadan extraordinair Sundhedskommission idetmindste for at virke for de Sagers Vedkommende, som Sundhedsvedtægten omfatter, let kan komme i et beklageligt Sammenløb med den Sundhedskommission, som er anordnet at skulle træde sammen i Tilfælde af, at Kolera udbryder i Kjøbstæderne. Disse to Sundhedskommissioner bestaae jo af forskjellige Medlemmer, og jeg skjønner ikke rettere, end at der ved en Epidemies Udbrud meget let kan opkomme Splid om, hvem der er den rette Myndighed i dette Tilfælde, og hvem der har Ret til at træffe den eller den Foranstaltning. De Medlemmer, der ikke have været tilstede i Byer, hvor Kolera er udbrudt, betragte det maaskee som Noget, der ikke kan have Stort paa sig, men jeg maa dog bede bemærket, at netop ved en